

A je to tady, skoro všichni se ptají, bude-li Občasník, jak právě čtete, Občasník je! Ale jeho vydání je letos pouze elektronické, neboť nám zkolabovala kopírka, ale zase se dostane aspoň na všechny. Vypadá to, že letos toho moc nenapišeme sami, ale vy stejně čekáte nejvíce na hlášky z ateiérů...

AT1 - Čeněk Svoboda

- Alty, vašim úkolem není (kupodivu) zválcovat soprány.
- Já se vždycky zastávím a něco řeknu. Budu hrozně mluvit, hrozně. Kdyžtak mne pak odstřelte.
- Basi, vy mne tu chmíte! A přitom jste ty nejkrásnější hrdličky na světě.
- No a teď konec strandy, vážení... Monteverdi!
- Znáte Eroze Ramazzottiho? „Seeeempreee seeeempreee“... von zpívá strašně shit, ale má ten hlas posazený do masky. Říkám si dopřic, takhle bych chtěl zpívat.
- Tak tedka zpíváte jako parta amatérských zpěváků. Ale já bych z vás potřeboval udělat hejno ptáčků!!
- Tenoři, takt 32, odlehčíme tečku: farirari fereri fereri... sakra, to je náký těžký!
- Basi, už jsem vás těma svejma kecama dost naštal, vzbudil jsem agresivitu nějakou? Ne? Tak to můžu ještě přitvrdit! - No, vono jim to ještě nedošlo.
- Není způsob, jak zazpívat ten poslední takt, ale my to přesto uděláme.
- „To je typický ´tenor – jako vždycky pozdě, nízko, ale hlavně, že jsme tam.“
- K basům: „Vy jste ta nejhezčí hrdlička.“
- Basy, tady musí zaznít ta vaše životní zkušenost.
- Zpěváci se ve sboru dělí na tři arytmičké skupiny – dupače, kejače a ovívače. (Dupáci dupou, kejači se hýbou a ovívači mávají notama.)
- Sopranová nemoc (sopran disease) – když nezpívá nejvyšší tóny, je ztracen.
- Musíte to víc vázat... to není jako „Vlk a zajíc“ (= Jen počkej, zajíci), jak tam jede na tom bagru...
- Tam je „cis“, a ne „c“. Pojdte zaznamenat tento rozdíl a vyjádřit ho svým zpěvem.
- K manažerkám: „Vám to jde pěkně dohromady, vypadáte jako domino (zašumění)... ne dominy!

- Prosím vás, kdo je tenor a přijede sem zpívat, tak je dobřej, ať zpívá jakkoliv.
- Zahrdlejte mi ještě víc. (k basům) Jinak si vás nikdo nevšimne, tak jako vždycky.
- (k basům) Pánové, zkuste trochu intonovat.
- Basy, vy přece zpíváte, abyste inspirovali ženský. Neříkejte mi, že zpíváte kvůli něčemu jinému!
- To člověk nevymyslí, když není tenor!
- Nejtěžší bude udělat hejno ptáčků z basů... Ale tak tam jsou ptáci jako kiwi, emu... dodo... tetřev hlušec
- Pán se optá, kde zkouší druhá polovina sboru. „Tady doléva a tam uslyšíte řev. Řev a pode dveřma krev...“
- Basy, zkuste to falzetem. Takový rozkochaný falzetík!

AT6 - Luboš Hána

- Nelpěte tolik na těch tónech obzvlášť když nevíte, které tam jsou.
- Když v těch akordech zpíváte tóny který tam nepatří, tak jste tím větší jazzmani.
- Tady v tom unisonu to musí zaznít všechno stejně jinak tzv. tenze a jste větší a větší jazzmani.
- to máte zalít, postavit skleník, aby vám to rostlo – píseň lékořice
- na poznámku „ tady to lalala nemáte úplně jasný – Luboš: to neřešte, na to je čas. Hlavně ten výraz a to ostatní přijde.
- Pěta tam bude hrát takovýto tmelidlo, je to takový jenom to vypadá nebezpečně, nebojte se toho, jen tak lehounce si tam dávejte to bachovský předivo, hodně to vyprávějte, nota sem nota tam, to uvidíme v neděli.
- Teď to obalte 2kilama medu a pěkně to táhněte
- Udělejte tam takovej filozofickéj opar
- Tady je důležitý si uvědomit, co je to hlavní a co je jen ta vata. Zkusteteď, máš důležitý.... teď máš vatu. Zpátky, nic moc, jen kopírovat basovej terén, jen podpořit, že tam ty alty a tenoři nejsou sami.
- A tam změňte hlas, žádný barolo a klasicismus, ale normálně bigbít.
- pokuste se o takovej ten syntetickéj zvuk

- no vy to tam máte hodně vysoko, tak bassky a tenorky pomozte
- Tady to „fko“ nechte, ať to trošku vyhnije a nechejte to ostatním hlasům
- Tak teď potvrdit, přiklepnuto, jako že tam ty tenoři a alty nejsou samy
- Tak tady končí linka singers a začíná ten popík nejhoršího zrna
- \Hm..... popírejte tu zamilovanost Hej? jako naozaj?
- medový alty, výsměšný soprány a drzí kluci
- tam zas alty pomůžou a to už je maglajz nejhoršího kalibru
- Ten text platí. Spíš než ty noty. Pojďte: dup tap dup tu da.....
- Dáme to dohromady - takový elánový soukolí
- držte to tam dlouho, normálně folklór, šroubujem.....
- když se tam netrefíte, tak to necháte zaspívat sousedku
- zpívejte to jednotně, ať tu nemáme 20 neckářů a 50 neckářek
- zkuste to zpívat víc káravě, tak jak to děláte doma (na soprány a alty)
- musíte to tam useknout - musí tam být nic
- aby ta popina byla na každém rohu
- poslouchajte ostatní, a kdo to zpívá hezčejc, podle toho jděte
- křivte trochu obličej, ať to má to popový klíšé
- My na tebe nevidíme jak diriguješ! O nic nepřicházíte, já tady jen tak mávám rukama
- Vychutnejte si to. to musíte podmanivě, prostě musíte ty chlapce skásnout.
- nerýsujte to jak podle šablony
- každou notu pinkněte, jak když padá kapka do louže
- užijte si to rozmnožování

AT5 - Roman Válek, Tereza Válková

- Tady to jedno „B“ si škrtněte, ti je synkopa, to dělat nebudeme. A jestli si toho autor všimne, tak nám to předvede, jak si to představuje.
- Tady ta cast, to je takova budovatelská píseň. Taky lysohlávky z toho trochu lezou...
- Ukrajinsky separatista, celej v maskáčích, ksicht celej zelenej...a strašně smrděl cibulí. To bylo moje první setkání s Vladimírem.
- Vždycky si říkám, že je u těchhle skladeb škoda, že autor podlehne tonální soustavě...
- Ještě je záchranná možnost, že nebudem zpívat noty vůbec nikde.
- General pauza! Před tím místem, kde nás to tam smělí, si autor myslí....
- Řeknu vám historku ze života. Vladimír má chalupu na Šumavě a jednou byl na houbách....nevím teda, co konkrétně sbíral...
- Sympatické je, že s každým hlasem ubývá těch taktů... jsou to kladné momenty vyložení.
- O přítomných Lotyších: „Ještěže jsme všichni Slovani. Oni jsou teda takovi ugrofini. Ale kdo ví, co budou za rok...“
- Přivítání bubeníka: Vítejte, bojíte se?
- Tahle hudba není nic nového. Před 100 lety všichni vymýšleli letadla a oni furt dur a moll, tak si vymysleli tohle.
- Libor na inspekci na zkoušce: Neuvěřitelné!
- Ondra: Říkal si neověřitelné? :-)
- Je to takový techno Janáček – technáček.
- To je zvětšená kvarta – tritonus. Tenhle spoj se používal již v renesanci, a akorát se za něj sekaly ruce.
- Je to takový prdelo závěr.
- Chudák hymna se propadla do pekla. Škroupa upálili.
- Ten akord tam necháme viset jako Ceausescu. Ale toho zrovna zastřelili...
- Text „Tajná kniha Dalík Halík“ - to je sotto voce. Jako svazky STB. ... Tak to bylo krásný, to už bylo skodo KGB.
- Tohle musíte zpívat jako nadšené svazačky. Taková trojice Marx Engles Franz. (Tereza)
- Tohle necháme. Jak to začnem rozebrat, jsme takzvaně lidově...nahraní.
- To D dur tam musí být. Když tam nebude, budou si myslet, že jsme se zbláznilí my. Když tam bude, budou vědět, že se zbláznil Franz a my trpíme. (Tereza)
- Sendvičová metoda G. Obložené G ala Franz. (V místech kde se hrané/zpívané G obklopuje v dalších hlasech tóny ges a gis.) (Tereza)
- Hloubku této výpovědi jsme poněkud přecenily.(Tereza)
- Pokud bychom se to měli naučit přesně, trvalo by to přesně týden.
- Ještě tomu zkuste dát takový prdelissimo.
- Já musím vymyslet systém, jak vám to řeknu, co máte dělat...
- K Mídrovi: „S ženskejma už nehraj. Ženský jsou vždycky dřív...“
- Ono už hodně disonantní je to, když tam zaspíváte ty noty, co jsou tam napsány...